

Сингапурска Конвенция на Организация на Обединените Нации за Международно уреждане на споразумения, произтичащи от медиация

Преамбюл

Страните по Конвенцията,

Признаващи ползата от медиация за международната търговия като метод за уреждане на търговски спорове, в които страните по спора изискват трето лице или лица да им помогнат в опита им да разрешат спора по добронамерен начин,

Отбелязващи, че медиацията все повече се използва в международната и вътрешната търговска практика като алтернатива на съдебните спорове,

Имайки предвид, че ползването на медиация води до значителни облаги като например: намаляване на случаите, в които спор води до прекратяване на търговски отношения; улесняване на администрирането на международни транзакции между търговски страни; и подпомагане на спестяването при правораздаване от държави,

Убедени, че установяването на рамка за международно уреждане споразумения чрез медиация, която е приемлива за държави с различни правни, социални и икономически системи, би допринесла към развитието на хармонични международни икономически отношения,

Са се съгласили на следното:

Член 1. Обхват на приложение

- 1) Настоящата Конвенция се прилага към споразумение чрез медиация и сключено в писмена форма от страните за разрешаване на търговски спор („споразумение“), което към момента на сключването му е международно в това че:
 - a) Бизнесът на поне две страни по споразумението се помещава в различни държави; или
 - b) Държавата, в която страните към споразумението помещават бизнеса си са различни от:
 - i) Държавата, в която съществена част от задълженията под споразумението се изпълняват; или
 - ii) Държавата, с която въпросния субект на споразумението е най-тясно обвързан.
- 2) Настоящата Конвенция не се прилага към споразумения:
 - a) Сключени да разрешат спор произлязъл от транзакции, в които са обвързани една от страните (консуматор) за личен, семеен или домакински интерес;
 - b) Свързани със семейно, наследствено или трудово право.
- 3) Настоящата Конвенция не се прилага към:
 - a) Споразумения:
 - i) Които са били одобрени от съд или сключени в хода на процедури пред съда; и
 - ii) Които са изпълними като решения в държавата на този съд;
 - b) Споразумения, които са писмени и изпълними като арбитражно решение.

Член 2. Определения

- 1) За целите на член 1, параграф 1:
 - a) Ако дадена страна упражнява бизнес дейността си на повече от едно място, релевантното място е това, което има най-тясна връзка със спора, разрешен със споразумение, като се има предвид обстоятелствата, известни или предвидени от страните по време на сключването на споразумението;
 - b) Ако дадена страна няма място, в което помещава бизнес дейността си, за справка се използва мястото на пребиваване на страната.
- 2) Споразумение е „писмено“ ако неговото съдържание е записано под каквато и да е форма. Изискването споразумение да е в писмена форма е изпълнено в електронна комуникация, ако съдържателята се в нея информация е достъпна и използваема за последващи справки.
- 3) „Медиация“ означава процес, независимо от използвания израз или основата на база на която се осъществява процесът, при който страните се опитват да постигнат добронамерено споразумение на техния спор със съдействието на трето лице или лица („медиаторът“), което не притежава правомощието да налага решение на страните по спора.

Член 3. Основни Принципи

- 1) Всяка страна по Конвенцията следва да прилага споразумението съответно процедурния си правилник и съобразно условията, определени в Настоящата Конвенция.
- 2) При възникването на спор по въпрос, който дадена страна счита за разрешен чрез споразумение, Конвенцията позволява на дадената страна да се позовава на споразумението в съответствие със своя процедурен правилник и съобразно с условията, определени в Конвенцията, за да се докаже, че въпросът вече е бил разрешен.

Член 4. Изисквания при позоваване на споразумения

- 1) Дадена страна, която се позовава на споразумение съгласно настоящата Конвенция, следва да предостави на компетентния орган на страната по Конвенцията, когато се изисква обезщетение:
 - a) Споразумението, подписано от страните;
 - b) Доказателство, че споразумението е резултат от медиация като например:
 - i) Споразумение, подписано от медиатора;
 - ii) Документ, подписан от медиатора, който указва, че медиацията е извършена;
 - iii) Удостоверение от институцията, която е администрирала медиацията; или
 - iv) В отсъствието на i), ii), или iii), всяко друго доказателство, допустимо от компетентния орган на властта.
- 2) Изискването споразумението да бъде подписано от страните или, където е приложимо, медиаторът, е изпълнено при електронна комуникация, ако:
 - a) Е използван метод за идентифициране на страните или медиатора и за посочване на намеренията на страните или медиатора във връзка с информацията, която се съдържа в електронната комуникация; и
 - b) Използваният метод е или:
 - i) Толкова достоверен, колкото подобава за целта, за която електронната комуникация е генерирана или проведена, съобразно всички обстоятелства, включително всяко съответно споразумение; или
 - ii) Доказан, че изпълнява функциите описани в субсекция а) по-горе, сам по себе си или заедно с други доказателства.

- 3) Ако споразумението не е на официален език за страната по Конвенцията, която търси обезщетение, компетентният орган може да поиска превод на такъв език.
- 4) Компетентният орган може да изисква всеки необходим документ за да потвърди, че изискванията по Конвенцията са спазени.
- 5) При разглеждането на изискване за обезщетение, компетентният орган следва да действа експедитивно.

Член 5. Основания за отказ на предоставяне обезщетение

- 1) Компетентният орган на страната по Конвенцията, при искане на обезщетение съгласно член 4, може да откаже да предостави обезщетение по искане на страна, срещу която се иска обезщетение само ако тази страна представи на компетентния орган доказателство, че:
 - a) Страна от споразумението е била до известна степен неспособна;
 - b) Споразумението, на което страните се стремят да се уповават:
 - i) Е недействително и анулирано, недействуващо или негодно да бъде изпълнено съгласно закон, към който страните са валидно подчинени или, ако не са посочили никакви указания за това, съгласно закона, счетен за приложим от компетентния орган на страната по Конвенцията, при искане на обезщетение съгласно член 4;
 - ii) Не е обвързващо, или не е окончателно, съгласно неговите условия; или
 - iii) Е било променено в последствие;
 - c) Задълженията по споразумението:
 - i) Са били изпълнени; или
 - ii) Не са ясни или разбираеми;
 - d) Предоставянето на обезщетение би било в противоречие с условията на споразумението;
 - e) Настъпило е сериозно нарушение от страна на медиатора на валидните стандарти за медиатора или медиацията, без което нарушение дадената страна не би била част от споразумението; или
 - f) Медиаторът не е успял да разкрие на дадените страни обстоятелствата, които пораждат обосновими съмнения относно безпристрастността или независимостта на медиатора, и подобни неуспехи са имали материално и прекомерно влияние върху дадена страна, без които неуспехи дадената страна не би била част от споразумението.
- 2) Компетентният орган на страна по Конвенцията, при искане на обезщетение съгласно член 4, може още да откаже да предостави обезщетение, ако установи, че:
 - a) Предоставянето на обезщетение би било в противоречие с обществената политика на дадената страна; или
 - b) Въпросът на спора не е разрешим чрез медиация съгласно законите на дадената страна.

Член 6. Паралелни приложения или искове

Ако приложение или иск във връзка със споразумение е отправено към съд, арбитражен съд, или всеки друг компетентен орган на властта, което би могло да засегне иска за обезщетение съгласно член 4, компетентният орган на страна по Конвенцията, при искане на такова обезщетение, може, ако сметне за правилно, да отложи решението и може още, по искане на дадената страна, да нареди на другата страна да предостави подходяща сигурност.

Член 7. Други закони и договори

Настоящата Конвенция не ще лишава никоя заинтересована страна от каквото и да било нейно право да се възползва от споразумението по начин и в степента, разрешена от закона или договора на страна по Конвенцията, когато страните се стремят да се уповават на даденото споразумение.

Член 8. Възражения

- 1) Страна по Конвенцията може да заяви, че:
 - а) Тя не следва да прилага Настоящата Конвенция към споразумения, към които тя е страна, или към която и да е правителствена агенция или лице, действащо от името на правителствена организация, е страна, в степента уточнена в декларацията;
 - б) Тя следва да прилага настоящата Конвенция само дотолкова, доколкото страните в споразумението са съгласни с прилагането по Конвенцията.
- 2) Не са позволени други възражения, освен изрично разрешени в този член.
- 3) Страните по Конвенцията могат да отправят възражения по всяко време. Възражения, направени по време на подписването, подлежат на потвърждение при ратификация, приемане или одобрение. Подобни възражения следва да влязат в сила едновременно с влизането в сила на Настоящата Конвенция по отношение на страната по Конвенцията. Възражения, отправени по време на ратификацията или одобрението на Настоящата Конвенция или присъединяване към нея, или по време на декларация по член 13, следва да влязат в сила едновременно с влизането в сила на Настоящата Конвенция по отношение на страната по Конвенцията. Възражения, депозириани след влизането в сила по Конвенцията за дадената страна по Конвенцията, следва да влязат в сила шест месеца след датата на депозиране.
- 4) Възражения и съответните потвърждения следва да бъдат депозириани при депозитаря.
- 5) Всяка страна по Конвенцията, която отправя възражение съгласно настоящата Конвенция, може да оттегли своето възражение по всяко време. Подобни оттегляния следва да бъдат депозириани при депозитаря и следва да влязат в сила шест месеца след датата на депозиране.

Член 9. Влияние върху споразуменията

Настоящата Конвенция и всякакви възражение или оттегляния на такова следва да бъдат приложени само върху споразумения, сключени след датата, в която Конвенцията, възражение или оттегляне на такова влезе в сила за заинтересованата страна по Конвенцията.

Член 10. Депозитар

Генералният Секретар на Организация на Обединените Нации (ООН) е утвърден с този документ като депозитар на Настоящата Конвенция.

Член 11. Подпис, ратификация, приемане, одобрение, присъединяване

- 1) Настоящата Конвенция е отворена за подписване от всички държави в Сингапур на 1 август 2019 г. и след това в централата на Организацията на Обединените Нации в Ню Йорк.
- 2) Настоящата Конвенция подлежи на ратификация, приемане или одобрение от страна на подписалите.

- 3) Настоящата Конвенция е отворена за присъединяване от всички държави, които не са подписали, от датата, на която тя е отворена за подписване.
- 4) Инструментите за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване следва да бъдат депозирани при депозитаря.

Член 12. Членство на регионални организации за икономическа интеграция

- 1) Регионална организация за икономическа интеграция (РОИИ), която е съставена от суверени държави, която е компетентна по определени въпроси, уредени с Настоящата Конвенция, може подобно да подпише, ратифицира, приеме, одобри или да се присъедини към Настоящата Конвенция. РОИИ в този случай следва да се ползва с правата и задълженията на страна по Конвенцията, доколкото тази организация е компетентна по въпросите, уредени с Настоящата Конвенция. Когато броят на страните по Конвенцията е от значение за Настоящата Конвенция, дадената РОИИ не следва да бъде считана за страна по Конвенцията в допълнение към нейните държави членки, които вече са страни по Конвенцията.
- 2) При подписването, ратифицирането, приемането, одобрението или присъединяването към Настоящата Конвенция, дадена РОИИ следва да подаде декларация пред депозитаря, с която да уточни въпросите, уредени с Настоящата Конвенция, по които нейните държави членки прехвърлят компетентност на дадената РОИИ. Дадената РОИИ следва незабавно да уведоми депозитаря за всички промени в разпределението на компетентност, уточнени в декларацията съобразно този параграф, включително ново прехвърляне на компетентност.
- 3) Всяко позоваване на „страна по Конвенцията“, „страна по Конвенцията“, „държава“ или „държави“ в Настоящата Конвенция е еднакво приложимо към дадена РОИИ, където контекстът го изисква.
- 4) Настоящата Конвенция не следва да надделява над противоречиви правила на РОИИ, независимо дали подобни правила са били приети или влезли в сила преди или след Настоящата Конвенция: а) ако, съгласно член 4., иск за обезщетение е подаден от държава, която е член на такава организация и всички държави, съгласно член 1., пар. 1, са членове на такава организация; или б) по отношение на признаването или изпълнението на съдебни решения помежду държави членки на такава организация.

Член 13. Държави с повече от една правна система

- 1) Ако страна по Конвенцията има две или повече териториални единици, в които са приложими различни законодателни системи по отношение на въпросите, разглеждани в Настоящата Конвенция, тя може, по време на подписване, ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, да декларира, че Настоящата Конвенция следва да се прилага във всички териториални единици или в една или повече от тях и може да промени тази декларация като подаде друга декларация по всяко време.
- 2) За подобни декларации следва да бъде уведомен депозитаря и подобни декларации следва да посочват изрично териториалните единици, към които Конвенцията се прилага.
- 3) Ако страна по Конвенцията има две или повече териториални единици, в които са приложими различни законодателни системи по отношение на въпросите, разглеждани в Настоящата Конвенция:
 - а) Всяко позоваване на закона или процедурния правилник на дадена държава следва да се тълкува, където е уместно, като отнасящо се до действащия закон или процедурен правилник на уместната териториална единица;

- b) Всяко позоваване на мястото на бизнес дейността на дадена държава следва да се тълкува, където е уместно, като отнасящо се до мястото на бизнес дейността на уместната териториална единица;
 - c) Всяко позоваване на компетентния орган на дадена държава следва да се тълкува, където е уместно, като отнасящо се до компетентния орган на уместната териториална единица.
- 4) Ако страна по Конвенцията не направи декларация по член 13., пар. 1, Настоящата Конвенция следва да се прилага във всички териториални единици на дадената държава.

Член 14. Влизане в сила

- 1) Настоящата Конвенция следва да влезе в сила шест месеца след депозиране на третия инструмент за ратификация, приемане, одобрения или присъединяване.
- 2) Когато държава ратифицира, приеме, одобри или се присъедини към Настоящата Конвенция след депозирането на третия инструмент за ратификация, приемане, одобрение или присъединение, Настоящата Конвенция следва да влезе в сила за тази държава шест месеца след датата на депозиране на нейния инструмент за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване. Конвенцията следва да влезе в сила за териториална единица, към която настоящата Конвенция е била удължена съобразно член 13, шест месеца след датата на уведомяване декларация, посочена в същия член.

Член 15. Поправка

- 1) Всяка страна по Конвенцията може да предложи поправка на Настоящата Конвенция като представи предложението си пред Генералния Секретар на ООН. Генералният Секретар следва да комуникира предложената поправка на страните по Конвенцията с искане страните да посочат дали са съгласни да се състои конференция на страните по Конвенцията с цел разглеждане и гласуване на предложението. В случай че в рамките на четири месеца от датата на подобна комуникация поне една трета от страните по Конвенцията са съгласни с подобна конференция, Генералният Секретар следва да свика конференция под егидата на ООН.
- 2) Конференция на страните по Конвенцията следва да положи всички усилия да постигне консенсус по всяка поправка. Ако всички усилия да се постигне консенсус са изчерпани и консенсус не е постигнат, като последна инстанция следва да са необходимите две трети мажоритарен вот от гласовете на присъстващите и гласуващи страни по Конвенцията на конференцията в полза на поправката за нейното приемане.
- 3) Приета поправка следва да бъде представена от депозитаря на всички страни по Конвенцията за ратификация, приемане или одобрение.
- 4) Приета поправка следва да влезе в сила шест месеца след датата на депозиране на третия инструмент за ратификация, приемане или одобрение. Когато поправка влезе в сила, тя следва да бъде задължителна за тези страни по Конвенцията, които са изразили съгласие да бъдат обвързани с нея.
- 5) Когато страна по Конвенцията ратифицира, приеме или одобри поправка след депозиране на третия инструмент за ратификация, приемане или одобрение, поправката следва да влезе в сила за дадената страна по Конвенцията шест месеца след дата на депозиране на нейния инструмент за ратификация, приемане или одобрение.

Член 16. Денонсиране

- 1) Страна по Конвенцията може да денонсира настоящата Конвенция с формално уведомление в писмена форма, адресирано до депозитаря. Денонсирането може да бъде

ограничено до определени териториални единици с повече от една правна система, към които Настоящата Конвенция е приложима.

- 2) Денонсирането следва да влезе в сила дванадесет месеца след получаване на уведомлението от депозитаря. Когато в уведомлението е уточнен по-дълъг период на влизане в сила на даденото уведомление, денонсирането следва да влезе в сила след изтичането на дадения по-дълъг период след получаване на уведомлението от депозитаря. Конвенцията следва да продължава да бъде приложима към споразумения, сключени преди денонсирането да е влязло в сила.